

lagt meget vægt på overholdelsen af menneskerettighederne.

Det er faktisk sådan, at inden for det sidste år har det danske militærpoliti i lejren gennemført over 500 vejledningsbesøg og 180 træningsbesøg, og det er som sagt i løbet af 12 måneder. Og det er sådan, at det danske bidrag fra rigspolitiet også på godt et år har gennemført godt 450 besøg på politistationer og andet. Dette bare for at understrege, at selv om vi er til stede med et større militært bidrag, så glemmer vi altså ikke uddannelsen af de irakiske sikkerhedsstyrker, herunder i overholdelsen af konventionerne.

Så har hr. Rune Lund et antal gange i dag stillet et spørgsmål, som jeg i går havde lejlighed til at diskutere med hr. Rune Lunds partikammerat, hr. Frank Aaen, hvor jeg gennemgik den helt specifikke situation. Og jeg må sige til hr. Rune Lund, som har sagt det forkert hele eftermiddagen, at der ikke er tale om, at danske soldater den 1. april i år i Al Harta har taget 12 fanger. Der er tale om, at danske soldater nu, fordi irakiske styrker kan tage nogle selvstændige opgaver, støtter irakerne i løsningen af deres opgaver.

Det betyder, at vi hjælper irakerne med at planlægge en militær operation. Vi er i Irak som gæster. Irak er et selvstændigt land. Irak har myndigheden i deres eget land. Så går vi ud og hjælper irakerne med en militær operation. I denne operation tager irakerne 12 fanger. Det er sådan, at det jævnfør alle internationale love og regler er det land, der fysisk tager den pågældende, som har ansvaret.

Men selv om det er sådan, betyder det jo ikke, at vi bare lukker øjnene og stikker fingrene i ørerne. Det er rent faktisk sådan, at vi har været med til at uddanne disse soldater i, hvordan de skal opføre sig, og hvordan mennesker skal behandles. Når det er således, at en dansk officer eller en dansk soldat ser et overgreb, så bliver det påtalt. Det har jeg redegjort for i Nævnet. Jeg har redegjort for nogle helt specifikke møder, den danske oberst har haft med irakiske myndigheder, hvor man har set nogle overgreb. Så vi gør, hvad vi kan.

Men hvis vi gjorde, som hr. Rune Lund siger, enten blev i lejren eller tog hjem, så er det, jeg bare må spørge hr. Rune Lund: Tror hr. Rune Lund så, at de irakiske sikkerhedsstyrker vil holde op med at gå ud og lave aktioner og arrestere folk? Vi er der, og vi vejleder og hjælper, og det er mig meget magtpåliggende at slå det fast.

Så vil jeg sige, at med den reduktion, vi nu foretager, går vi ikke på kompromis med solda-

ternes sikkerhed, for der er tale om, at irakerne overtager nogle opgaver, som før har været varetaget af danske soldater. Og det er der, jeg også må sige til, jeg tror, det var hr. Morten Helveg Petersen, at der netop er forskel på en reduktion og en tilbagetrækning. Jeg håber og tror på, vi kommer til at se reduktioner i Irak det næste år, for det er nemlig tegn på, at de godt 250.000 irakiske sikkerhedsstyrker, som nu er uddannet, kan tage nogle selvstændige opgaver. Vi bevæger os frem mod det tal, der hedder 325.000 irakiske soldater og politifolk.

Jeg er glad for, at en stor del af den danske befolkning også kan se fornuften i, at vi bliver og gør arbejdet færdigt. For hvis der kommer en ny irakisk regering her i weekenden, er det da ikke en måde at belønne dem på, at vi trækker koalitionsstyrkerne ud og så lader dem sejle deres egen sø, vel vidende at deres sikkerhedsapparat er så ringe, at de ikke kan dæmme op for de banditter, som vil destabilisere det styre, som i øjeblikket er i Irak.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til forsvarsministeren. Ønsker hr. Rune Lund ordet?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det gør han bestemt, for hr. Rune Lund har ikke fået svar på de spørgsmål, som han har stillet.

Den aktion, som jeg omtaler, har vi oplysninger om fra den 1. april i år, nemlig at operationen i Al Harta var planlagt og ledet af den danske bataljon. Vi har en situation, hvor en dansk bataljon leder og har planlagt en operation, men når man så når til den fysiske pågribelse, siger man: Det har vi ikke noget at gøre med, det lader vi irakerne om.

Så lader man irakerne tage de 12 fanger væk, og så vil man gudhjælpemig ikke lave en oversigt over, hvad der så er sket med de 12 fanger. De kan være døde, de kan være blevet tortureret, de kan være blevet lemlæstet, der kan være sket alt muligt med dem. Men pointen er, at forsvarsministeren jo her siger, at det er vi ligegladede med.

Kl. 15.20

Forsvarsministeren svarer i S 3798:

»Forsvarsministeriet fører ... ikke fortegnelser over, hvor disse fanger befinder sig.«

Det er da helt utroligt. Nu står vi her og skal diskutere og beslutte, hvorvidt danske soldater skal være i Irak endnu 1 år, og så har vi ikke en-